

Kwadratowa protomatyca korelatów w zarządzaniu pieniądzem adresowanym

Publikacje dotyczące VII i VIII Kongresu Ekonomistów Polskich implikują pozytywną hipotezę, że w retrospektywnej teorii nauk ekonomicznych jak i w prospektywnej praktyce gospodarczej rozwija się historycznie nieskończona liczba różnorodnych modeli. Warunkiem utylitarnego ich wykorzystania jest z jednej strony techniczny potencjał komputerowy (hardware), a z drugiej stopień konwergencji metodologicznego zasobu modeli (software'u) do efektywnej aplikacji w określonych środowiskach rynkowo-decyzyjnych — w skali od mikro do globalnej włącznie.

Kwadratowa protomatyca korelatów (s. 4–8) jest względnie holistycznym, werbalnym modelem pierwszej wersji macierzy rozwiniętej w dwuwymiarowej przestrzeni metrycznej. Składa się z dwóch części (5 + 5) kolumn przeciętych 10 wierszami, razem 100 pól. Kolumny rejestrują strukturalne współzależności między czynnikami, a wiersze między ich procesualnymi wynikami. Iloczyny/ilorazy (a w następnych wersjach pliki na przestrzeń wielowymiarową) umożliwiają progresywny, bieżący i rekurencyjny monitoring rozwoju struktur i wyników w założonych skalach.

Współczesna złożoność strukturalna i dynamiczna w kategorii uniwersalnego pieniądza adresowanego od emitenta do kwantowej jednostki finalnej wymaga ZESPOŁOWEJ pracy nad numerycznym, programowym rozwiązaniem i aktualizowaniem syntezy submodeli, tj. numerowanych pól macierzy i pojawiających się „białych plam”.

Praca nad protomatyką korelatów przypomina pracę badawczą nad wypełnianiem okresowego układu pierwiastków chemicznych. W miarę upływu czasu i doskonalenia hardware'u i software'u znikają z tego analogu „białe plamy”.

Docelowa hipoteza protomatyki pieniądza adresowanego (s. 14–16) implikuje pozytywne jej rozwiązanie w trzech etapach (fazach): I — semantyczno-edukacyjnym, II — syntaktyczno-taksonomicznym (kwantyfikacyjnym), III — pragmatyczno-komputeryzacyjnym (quant-qualowym).

Hipotezę finalną stanowi formalny bilans ilościowo-jakościowy (quant-qual) jako moduł do teorii trzech finansowych rynków: a) egzystencjalno-konsumpcyjnego, b) budżetowego („niekomercyjnego”), c) inwestycyjno-produkcyjnego („kapitałowego”, „bankowo-giełdowego”). Zakłada się, że istnieje silny trend w kierunku wyodrębnienia trzech różnoimiennych walut do obsługi trzech odrębnie zarysowujących się rynków podmiotowych i przedmiotowych. Pierwszy (teoretycznie finalny) rynek egzystencjalno-konsumpcyjny jest w systemie społecznej gospodarki rynkowej (SGR) podmiotem decydującym o przyszłości cywilizacji neohumanizmu. Społeczeństwo algorytmiczne (formacyjne, normatywne, postindustrialne itp.) potrzebuje „kompatybilnego” instrumentu finansowego stosownie do struktury i skali kompetencji decydenckich.

Biorąc pod uwagę szczególną złożoność problemów i hipotezy finalnej wczesne podjęcie zespołowych badań rokuje poważne efekty w wymiarach naukowych, społeczno-ekonomicznych i politologicznych.

W. Spawacz

Kwadratowa protomatyca korelatów w zarządzaniu pieniądzem adresowanym, w: Polska w gospodarce światowej — szanse i zagrożenia rozwoju, VIII Kongres Ekonomistów Polskich, PTE, Warszawa 2007, s. 142–143.